

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

ການເຮັດສິ່ງທີ່ດີໃນເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍບໍ່ລໍຊ້າ

ໂດຍ ແອວເດີ ໂຮເຊ ແອວ ອາໂລນ ໂຊ
ແຫ່ງສາວິກເຈດສິບ

ໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ ຫລາຍຄົນພວມດຳລົງຊີວິດໃນທ່າມກາງຄວາມ ໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມຊຸ້ນວາຍ ອັນໃຫຍ່ຫລວງ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມຂອງຕົນ ແລະ ບໍ່ສາມາດສະໜອງຄວາມ ຕ້ອງການຂອງຕົນ. ບາງຄົນໄດ້ສູນເສຍຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມໄປ. ສາສດາໄດ້ປະກາດວ່າ ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຈະພົບເຫັນໄດ້ໃນຕົວຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ແລະ ໃນຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງ ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ, ພຣະອົງເປັນຄູສອນ, ແລະ ພຣະອົງເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ຊີວິດຂອງພຣະອົງເປັນຊີວິດແຫ່ງການຮັບໃຊ້. ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ເພື່ອນບ້ານ ເຮົາກໍໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອຄົນທີ່ ຂັດສິນ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາອາດພົບເຫັນຄຳຕອບໃຫ້ແກ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຮົາເອງ. ເມື່ອເຮົາເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ເຮົາໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະບິດາເທິງ ສະຫວັນ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະ ເຮົາກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງພວກພຣະອົງ ຫລາຍຂຶ້ນ.

ກະສັດເບັນຈາມິນໄດ້ກ່າວເຖິງຄຸນຄ່າຂອງການຮັບໃຊ້, ໂດຍກ່າວວ່າ ເມື່ອເຮົາ “ຮັບໃຊ້ເພື່ອນມະນຸດ ດ້ວຍກັນ [ເຮົາ] ກໍຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ [ຂອງເຮົາ] ນັ້ນເອງ.”¹ ທຸກຄົນມີໂອກາດທີ່ຈະຮັບໃຊ້ ແລະ ສະແດງຄວາມຮັກ.

ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ໄດ້ຂໍໃຫ້ເຮົາໄປ “ຊ່ວຍກູ້ຊີວິດ” ແລະ ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ. ເພິ່ນກ່າວວ່າ: “ເຮົາຈະພົບເຫັນວ່າຄົນທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້, ຜູ້ໄດ້ຮູ້ສຶກຄວາມສຳພັດຂອງພຣະອາຈານ ຜ່ານການອອກແຮງ ຂອງເຮົາ, ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມປ່ຽນແປງ ຊຶ່ງມາສູ່ຊີວິດຂອງເຂົາ. ມີຄວາມປາຖະໜາ ທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຢ່າງຊື່ສັດ, ເດີນໄປຢ່າງຖ່ອມຕົນ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຫລາຍຂຶ້ນ. ໃນການໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທາງວິນຍານ ແລະ ການເຫັນຄຳສັນຍາແຫ່ງນິລັນດອນໜ້ອຍໜຶ່ງ,

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳຂອງຊາຍຄົນຕາບອດ ຜູ້ພຣະເປຊ໌ໄດ້ໂຜດໃຫ້ລາວເຫັນຫຼັງວ່າ, ‘ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ນັ້ນຄື ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຕາບອດ, ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ເຫັນຫຼັງແລ້ວ.’”²

ແຕ່ລະມື້ ເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະຊ່ອຍເຫລືອ ແລະ ຮັບໃຊ້—ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍບໍ່ລໍຊ້າ. ການຄິດນຳຄືນອີ່ມຜູ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊອກຫາວຽກງານ ຫລື ຜູ້ເຈັບປ່ວຍ, ຜູ້ຮູ້ສຶກເປົ່າປ່ຽວດຽວດາຍ, ຜູ້ຄິດວ່າໄດ້ສູນເສຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອ? ໃຫ້ຄິດເບິ່ງເພື່ອນບ້ານຄົນນັ້ນ, ຜູ້ຍິນຕາກຝົນຢູ່ກັບລົດທີ່ເພ, ເອີ້ນໃຫ້ທ່ານມາຊ່ອຍເຫລືອ. ແມ່ນຫຍັງ ຄືສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ທ່ານຕ້ອງເຮັດ? ເມື່ອໃດເປັນເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ທ່ານຕ້ອງເຮັດ?

ຂ້າພະເຈົ້າຈື່ໄດ້ຕອນພວກເຮົາໄປແມັກຊິໂກຊີທີ່ ເປັນຄອບຄົວ ເພື່ອໄປຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງໃຫ້ລູກໆ. ເຂົາເຈົ້າຍັງນ້ອຍຢູ່ຕອນນັ້ນ. ລູກກົກຂອງພວກເຮົາມີອາຍຸພຽງແຕ່ສອງປີ, ແລະ ລູກຜູ້ນ້ອຍມີອາຍຸໄດ້ໜຶ່ງປີ. ຖະໜົນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ຄົນ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຊອກຊື້ເຄື່ອງ, ລູກມີລູກໄປ, ພວກເຮົາໄດ້ຢຸດເບິ່ງບາງສິ່ງ ແລະ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ, ລູກຊາຍຜູ້ກົກຂອງພວກເຮົາໄດ້ເສຍໄປ! ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າ ເສຍໄປຕອນໃດ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ນຳພວກເຮົາ. ໂດຍບໍ່ລໍຊ້າ, ພວກເຮົາໄດ້ແລ່ນຊອກຫາລູກ. ພວກເຮົາໄດ້ເອີ້ນຫາລາວ, ຮູ້ສຶກຮ້ອນຮົນໃຈ, ຄິດວ່າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນລາວອີກ. ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ເອີ້ນຫາພຣະບິດາເທິງສະຫວັນໃຫ້ຊ່ອຍເຫລືອພວກເຮົາໃຫ້ຊອກລູກເຫັນ.

ບໍ່ດົນຈາກນັ້ນ ພວກເຮົາກໍພົບເຫັນລາວ. ລາວຍິນເບິ່ງຂອງຫລິ້ນຢູ່ໜ້າຮ້ານແບບໄຮັດຽສາ. ພວກເຮົາໄດ້ໂອບກອດລາວ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ສັນຍາວ່າ ຈະດູແລລູກຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ ແລະ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເສຍໄປອີກ. ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ກ່ອນຈະໄປຊອກຫາລູກ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ວາງແຜນປະຊຸມກັນກ່ອນ. ພວກເຮົາໄດ້ລົງມືເຮັດທັນທີ, ອອກໄປຊອກຫາຄົນທີ່ເສຍໄປ.

ອ້າຍເອ້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ອາດມີຫລາຍຄົນ ດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມ, ໄດ້ເສຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງເຮົາ ຜູ້ບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຂົາເສຍໄປ. ຖ້າເຮົາລໍຊ້າ, ເຮົາອາດເສຍເຂົາໄປ ຕະຫລອດການ.

ສຳລັບຫລາຍຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຂອງເຮົາ, ມັນບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະສ້າງໂຄງການ ຫລື ການດຳເນີນງານທີ່ສັບສົນ ຫລື ໃຊ້ເງິນຄຳຫລາຍ. ເຂົາພຽງແຕ່ຕ້ອງ ການຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້—ເພື່ອເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເວລານັ້ນ, ໂດຍບໍ່ລໍຊ້າ.

ຕອນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ມາປະກົດຕໍ່ຜູ້ຄົນໃນພຣະຄຳພິມມ່ອນ, ພຣະອົງໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດ ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບການບໍ່ລໍຖ້າທີ່ຈະປະຕິບັດການສົງເຄາະຕໍ່ຄົນສູນເສຍຄວາມສູກ ແລະ

ຄວາມຊື່ນຊົມ. ໃນການສິດສອນຜູ້ຄົນ, ພຣະອົງເຫັນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳຂອງ ພຣະອົງ. ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເຊື່ອເຊີນພວກເຂົາໃຫ້ກັບເມື່ອບ້ານ ແລະ ໄຕ່ຕອງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ກັບພວກເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຂົາອະທິຖານຫາພຣະບິດາ ແລະ ຕຽມຕົວກັບຄືນມາ ອີກໃນມື້ຕໍ່ໄປ, ເມື່ອພຣະອົງຈະກັບຄືນມາສອນພວກເຂົາອີກ.³

ເມື່ອພຣະອົງຈົບການສິດສອນ ພຣະອົງໄດ້ຫລຽວເບິ່ງຝູງຊົນ ແລະ ເຫັນພວກເຂົາຮ້ອງໄຫ້, ເພາະຢາກໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ນຳພວກເຂົາຕໍ່ໄປອີກ:

“ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມເມດຕາ ສົງສາມເຈົ້າ.

“ມີຜູ້ໃດເຈັບປ່ວຍຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້. ມີຜູ້ໃດທີ່ເປັນລ່ອຍ, ຫລື ຕາບອດ, ຫລື ຂາເສຍ, ຫລື ບິກາຍ, ຫລື ເປັນຂີ້ທູດ, ຫລື ຫ່ຽວແຫ້ງ, ຫລື ຫູໜວກ, ຫລື ມີທຸກອັນໃດບໍ່? ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມານີ້ ແລະ ເຮົາຈະປິ່ນປົວພວກເຂົາ, ເພາະເຮົາມີຄວາມເມດຕາ ສົງສາມເຈົ້າ; ອຸທອນຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາສົງສາມ.”⁴

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍມາຫາພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາ. ຝູງຊົນໄດ້ ກິນຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ ແລະ ຈຸບພຣະບາດ ຂອງພຣະອົງ, “ຈົນວ່າພວກເຂົາໄດ້ລ້າງພຣະບາດໃຫ້ພຣະອົງດ້ວຍນ້ຳຕາຂອງພວກເຂົາ.” ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາໃຫ້ພາລູກນ້ອຍໆຂອງພວກເຂົາມາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ເທື່ອລະຄົນ.⁵ ນັ້ນຄືແບບຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ໃຫ້ເຮົາ. ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແມ່ນສຳລັບທຸກຄົນ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍລົມຜູ້ໃດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຊົງຮັກ, ເຂົ້າໃຈ, ແລະ ອົດທົນ. ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເປຊຸຄິດ, ກໍຮັກເຮົາເໝືອນກັນ. ພວກພຣະອົງໄດ້ຈັດຫາຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ແກ່ເຮົາຜ່ານ ທາງສາດສະດາຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ມີຄວາມປອດໄພໃນການຕິດຕາມ ສາດສະດາ. “ການກູ້ຊີວິດ” ຍັງເກີດຂຶ້ນຢູ່. ປະທານມອນສັນກ່າວວ່າ: “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫວັງ ໃຫ້ເຮົາຄິດ. ພຣະອົງຫວັງໃຫ້ເຮົາເຮັດ. ພຣະອົງຫວັງໃຫ້ເຮົາອອກແຮງ. ພຣະອົງຫວັງໃຫ້ເຮົາມີປະຈັກ ພະຍານ. ພຣະອົງຫວັງໃຫ້ເຮົາອຸທິດຕົນ.”⁶

ເຮົາມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໂອກາດທີ່ໃຫຍ່ໂຕ. ມີຫລາຍຄົນທີ່ຢາກປະສົບກັບ ຄວາມຫວານຊື່ນ ແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມຜ່ານກິດຈະກຳໃນສາສນາຈັກ. ຄວາມສຸກນັ້ນມາຈາກການຮັບເອົາ ຜົນການ, ການເຮັດພັນທະສັນຍາທີ່ສັກສິດ, ແລະ ການຮັກສາມັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການເຮົາໃຫ້ ຊ່ວຍເຫລືອເຊົາ. ຂໍໃຫ້ເຮົາເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍບໍ່ລໍຊ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ເປັນພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ພຣະເຢຊູຄິດຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ໄດ້ມອບຊີວິດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ກັບຄືນໄປຫາທີ່ປະທັບຂອງພຣະບິດາ ເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ວ່າຄວາມດີອັນເປັນນິດຂອງພວກພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ປະຈັກຕະຫລອດມາ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນ ພະຍານວ່າ ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ເປັນສາດສະດາຂອງພວກພຣະອົງ ແລະວ່ານີ້ ຄິສາສນາຈັກທີ່ແທ້ຈິງແຫ່ງດຽວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ສາດສະດາ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ເປັນສາດສະດາແຫ່ງການຝຶນຟູ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ພຣະຄຳພິມມອນເປັນພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນໃຫ້ການນຳພາ ແລະ ເປັນແບບແຜນໃຫ້ເຮົາຕິດຕາມໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ກາຍເປັນ ເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດໃນພຣະນາມຂອງອົງ ພຣະເຢຊູຄິດເຈົ້າຂອງເຮົາ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ໂມໄຊຢາ 2:17.
2. Thomas S. Monson, “To the Rescue,” *Liahona*, July 2001, 57, 58.
3. ເບິ່ງ 3 ນິໄຟ 17:1–3.
4. 3 ນິໄຟ 17:6–7; ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 5 ນຳອີກ.
5. 3 ນິໄຟ 17:10; ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 9, 11–12, 21 ນຳອີກ.
6. Thomas S. Monson, *Liahona*, July 2001, 58; *Ensign*, May 2001, 49.